

Mich Walschaerts zingt geen Kommil Foo

Het Nieuwsblad* - 03 Jan. 2019
Pagina 20

* Het Nieuwsblad/Oostende-Westhoek, Het Nieuwsblad/Antwerpen, Het Nieuwsblad/Vlaamse Ardennen - Gentse Rand, Het Nieuwsblad/Brussel-Noordrand, Het Nieuwsblad/Kortrijk-Waregem-Menen, Het Nieuwsblad/Limburg, Het Nieuwsblad/Meetjesland - Leiestreek, Het Nieuwsblad/Pajottenland, Het Nieuwsblad/Mechelen-Lier, Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland, Het Nieuwsblad/Kempen, Het Nieuwsblad/Roeselare-Tielt-Izegem, Het Nieuwsblad/Waasland, Het Nieuwsblad/Dender, Het Nieuwsblad/Brugge-Oostkust, Het Nieuwsblad/Aan Gent gebonden

Een beetje knikken met het hoofd en tokkelen met de vingers, meer hoeft dat niet te zijn bij deze intieme productie. Want het zijn niet de grote hits en klassiekers die Walschaerts en zijn muzikanten hebben uitgekozen voor deze voorstelling, een initiatief van Nekka. Wel genoeg herkenbare nummers en zelfs voorzichtige (want gefluisterde) meezingers om de sfeer erin te houden.

Irene van De Mens, maar dan in een prachtig minimalistisch arrangement met een flardje Gorki. Oerend hard (Normaal), muzikaal veel minder hard dan het origineel maar wel in het Oost-Vlaams van bassist Wouter Berlaen. Eddy Borremans (Hugo Matthysen), bijna onherkenbaar met een grappige instrumentatie. Hutje bij de Zee, ter herinnering aan Walschaerts' overgrootmoeder, een oude smartlap bewerkt tot onweerstaanbare swingjazz.

Nergens goed voor van De Dijk had van Kommil Foo kunnen zijn, zegt Mich, en zo brengt hij het ook. Toetsenist Senne Guns zingt Beste Bill (Gorki) en Bennie en Gisèle van Hans Teeuwen. Ook in Een Klojo uit de Regio (Maurits Pauwels a.k.a. Mauro) gaat hij de grappige toer op, in een medley van komische hitjes uit een ver verleden.

Aan muzikale en tekstuele variatie geen gebrek in dit programma, zeg maar concert. Ook al moet je de live ambiance in zalen van culturele centra uiteraard missen. Het vakmanschap van de muzikanten doet de rest, met naast Guns en Berlaen ook Bruno De Grootte (dEUS) op gitaar, een onuitputtelijke bron van meesterlijke licks en akkoorden, en veteraan Cesar Janssens op drums.

Mich Walschaerts zingt voor de gelegenheid geen Kommil Foo, maar maakt zich de liedjes wel eigen, bijgestaan door wat we alleen maar een topgroep kunnen noemen. Het geheel, in een regie van Raf Walschaerts, is een heerlijk eerbetoon aan de Nederlandstalige muziek. (Karel Michiels)

'Mich Walschaerts zingt',

Op tournee van 10/1 tot 28/2

Copyright © 2019 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden